

Angers 30 (lat)

INCIPIIT ITEM IUDICIUS

Veniens **illi** ante **illo** abbate vel reliquis, qui cum eum^a aderant, interpellabat alico homine nomen **illo**, |¹ quasi vineas suas, quae erunt **illius**, condam **illi** ad parciaricias ei dedisset, ut, quamdiu ipsi **illi** se aptificavit, ipsas vinias ad parciaricias habere debeat. Interrogatum fuit ipsius **illi**, sic ipsas vinias aput ipsas fuerant, anon. Taliter ipsi locutus fuit, quod **illas** convenencias, quod ipsi **illi** dicebat, aput ipso numquam habuit. Visum fuit ipsius abbate, ut dum hoc denegabit, quod ipsas convenencias numquam habuit, ut aput homines **tantus** ipsi **illi** in basileca domni **illius** excusare deberet, quod ipsas convenencias inter se numquam habuissent. Se hoc facere potebat, precium, quod de ipso **illo** |² acciperet, aei reddere debeat; sin autem non potuerunt, contra ipso emendare stodiat.

^acum eum] cūīmeum (Zeilenwechsel) Fu₂, vgl. Angers 11, 24, 28, 29, 32 und 50

¹[fol. 156^v]
²[fol. 157^r]

